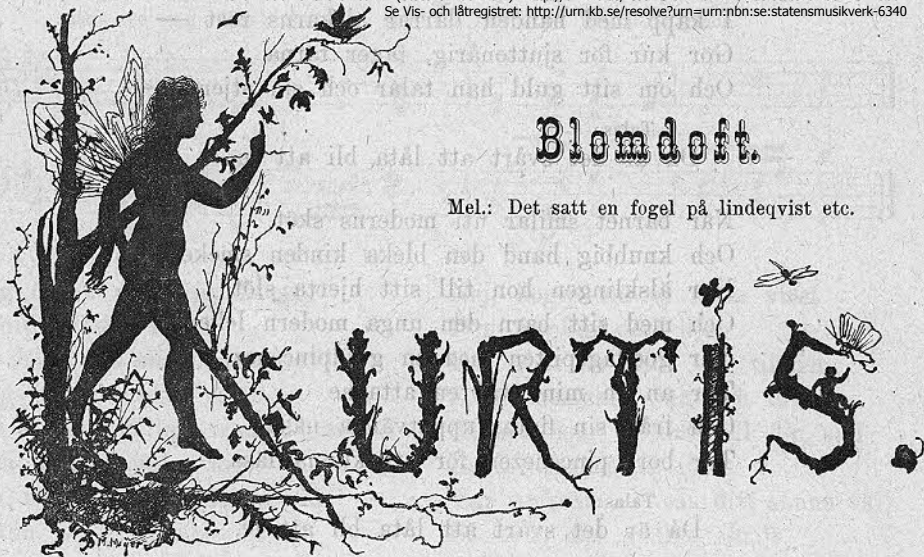

Blomdoft.

Mel.: Det satt en fogel på lindeqvist etc.

En gång en fjäril flög hän till mig

∴ ∴ ∴

Och ömt han sade: jag älskar dig!
Det kom min krona att bäfva.

Ej mer han kommer, ty döder är
Den lilla fjäriln, jag had' så kär.
Vid döden vännen jag trohet svär
Och vill i sorgen framlefva.

Helt nyss en vindfläkt mig frågade

∴ ∴ ∴

Hvad som så svåra mig plågade
Och hvarför tårar jag fäller.
Jag sörjer honom, som döder är,
Den lilla fjäriln, jag had' så kär.
Då svarte vinden: »för allt det der
Som dåre står du och galler.»

När vid mitt hjerta han slunrade

∴ ∴ ∴

Han mig sin blomma då kallade,
Om sällhet mänd' jag nu drömma.
Men lyckan flyktat, ty döder är
Den lilla fjäriln, jag had' så kär.
Men på mitt hjertblad hans bild jag bär.
Jag kan väl sörja — ej glömma.

Af mina kyssar han bleknade ∴ ∴ ∴

Hur ömt jag honom dock älskade!
Nu får jag tråna och vissna.
Utaf min älskog han döder är,
Den lilla fjäriln, jag had' så kär.
Och till hans vingslag jag aldrig mer
Som fordomtima får lyssna.